

У ЛЬВОВІ

S.K.

— Як там у вас у Львові?
 — Було би добре, якби було добре...

Дід приїхав із села,
Ходить по столиці:
Має гроші, не мина
Жодної крамниці.

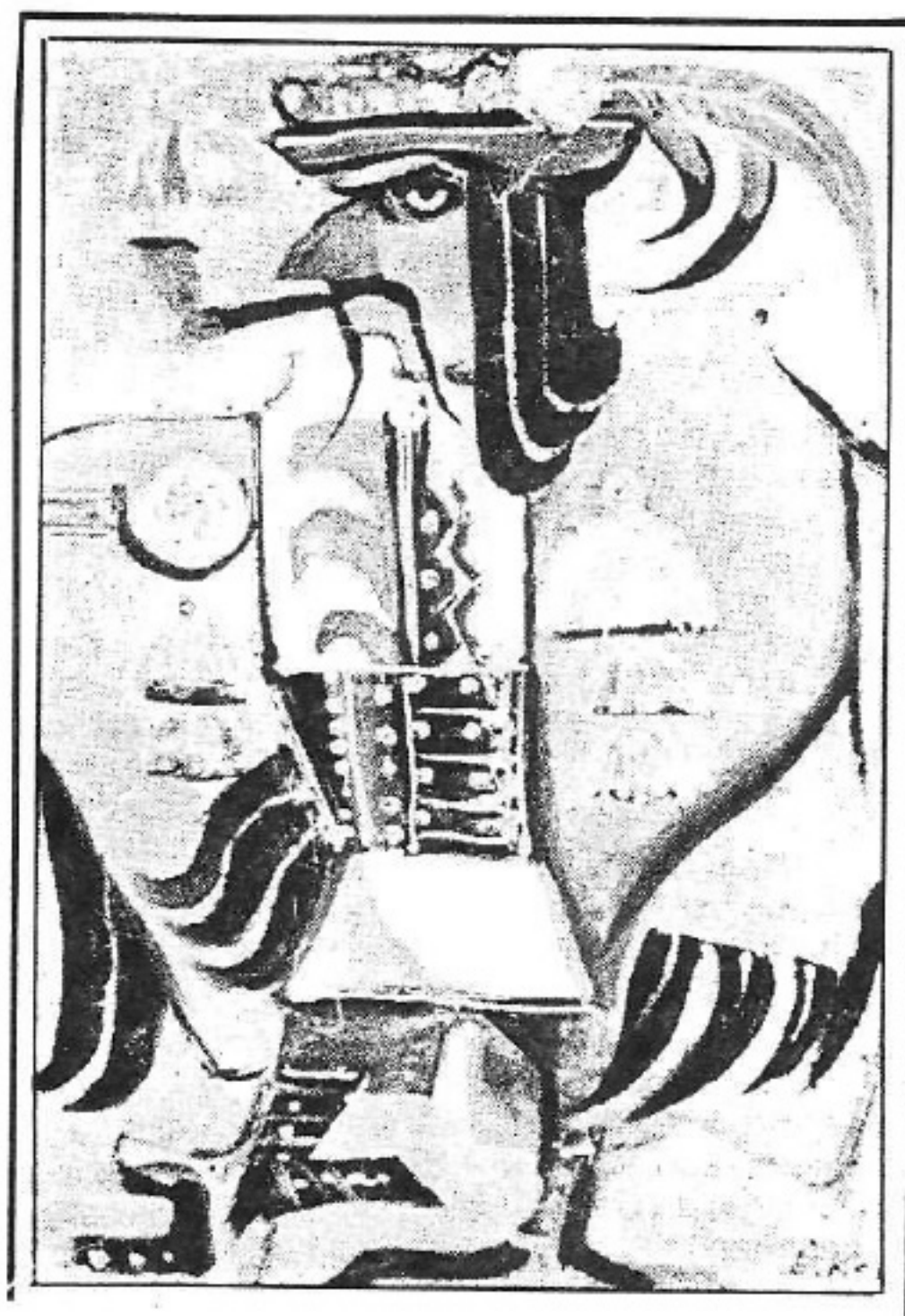
Роздивився по полицях,
„Я прохання маю,
Кухлик покажіте, прошу
Оцей, що є скраю“.

Продавщиця: „что,
Я не понимаю!“
„Люба, кухлик покажіте!
Цей, що скраю смужка“.
„Та какой же кухлік здесь,
Если это кружка?“

Дід у руки кухлик взяв
І накупив брови.
„На Вкраїні живете
Й не знаєте мови!“

Продавщиця ця була
Гостра й вибухова:
„У меня есть свой язык,
Нікчому мне мова.“

І сказав їй гордо дід:
„Цим пишатися не слід,
Бо така сама біда
В моєї корови:
Має бідна язика,
Та не знає мови...“

З виставки в Гантері

ДОГАДЛИВИЙ ПОЛЯК

Старий знайомий з Кракова поляк приїхав до Риму й був на авдієнції у Папи. Розговорилися і в часі розмови Папа сказав своєму старому знайомому, що він не курить і не п'є.

„О то я юж вем teraz, длячого свенти ойцец не назива се Піюс!“ — сказав догадливий поляк.

ЕТО ХАРОШЕ!

На село приїхав комуністичний агітатор і вийшов на поле, де дівчата пололи льон. В розмові з ними запитав, чи вони не вміють заспівати якусь добру коломийку про комуну, або про партію, чи щось інше.

Одна з дівчат на те: „Я знаю коломийку про партію“.

„Давай!“ — каже агітатор.

І дівчина зачинає:

„Ой, партійо, партійочко, наша любя мила...“

„Пожди!“ — перебиває агітатор, — „ето хароше, я запишу!“

Витягає папір і олівець і „давай, — каже, — з начала.“

Дівчина знов зачинає:

„Ой, партійо, партійочко, наша любя мила,
Би с сі була, партійочко, нам навіть не смила“.

Клим-Клином

Зовсім недавно, перегортаючи сторінки дуже давніх листів (коли мені ще добрі люди писали...) я натрапила на призабутий скарб у формі віршів. Вже перший з них був великою знову насолодою:

Якщо голова на верху засідає,
А зі себе покпоти — не знає,
То яка це голова?
О-в-в-а!

Чи не вказано тут коротко і ясно на всю трагедію деяких наших „голів“?

І пригадалися приклади з історії, коли державні мужі ще мали почуття гумору і гостроту думки.

Наприклад: коли англійський граф Сендвіч, недолюблюючи радикала Джона Вілкеса, сказав до нього в парламенті:

— Сер! Я не певен, чи ви помрете від шибениці, чи від іншої бридкої недуги! — той відповів:

— Це залежатиме, мій пане, чи я буду обнімати ваші принципи, а чи вашу коханку...

Інший державний муж Англії, Дізраелі, про якого казали, що він поклоняється Творцеві лише тому, що Він його сотворив, дуже не любив свого суперника Гледстона.

Одного разу хтось запитав Дізраелі: яка різниця між невдачею і нещастям? Дізраелі, без надуми, відповів:

— Велл... Якщо би Гледстон впав у річку — це була б невдача... Але, якщо б його врятували — це було б нещастям!..

Деколи спокійна заввага буває гостріша, ніж обдумана репліка. Коли в 1960-му році на засіданні Об'єднаних Націй Хрущов гепнув своїм черевиком по столі — в переляканій тиші почувся спокійний голос англійського прем'єр-міністра Герольда Макміллана:

— Я би хотів це в перекладі, якщо можна...

З. К.

— На що помер Брежнев?
— На загальне бажання.

— А що буде в Англії за 20 років? — запитав Горбачов і за хвилину гордо прочитав присутнім відповідь: „Комуністичний уряд“.

Один з журналістів не втерпів і запитав машину:

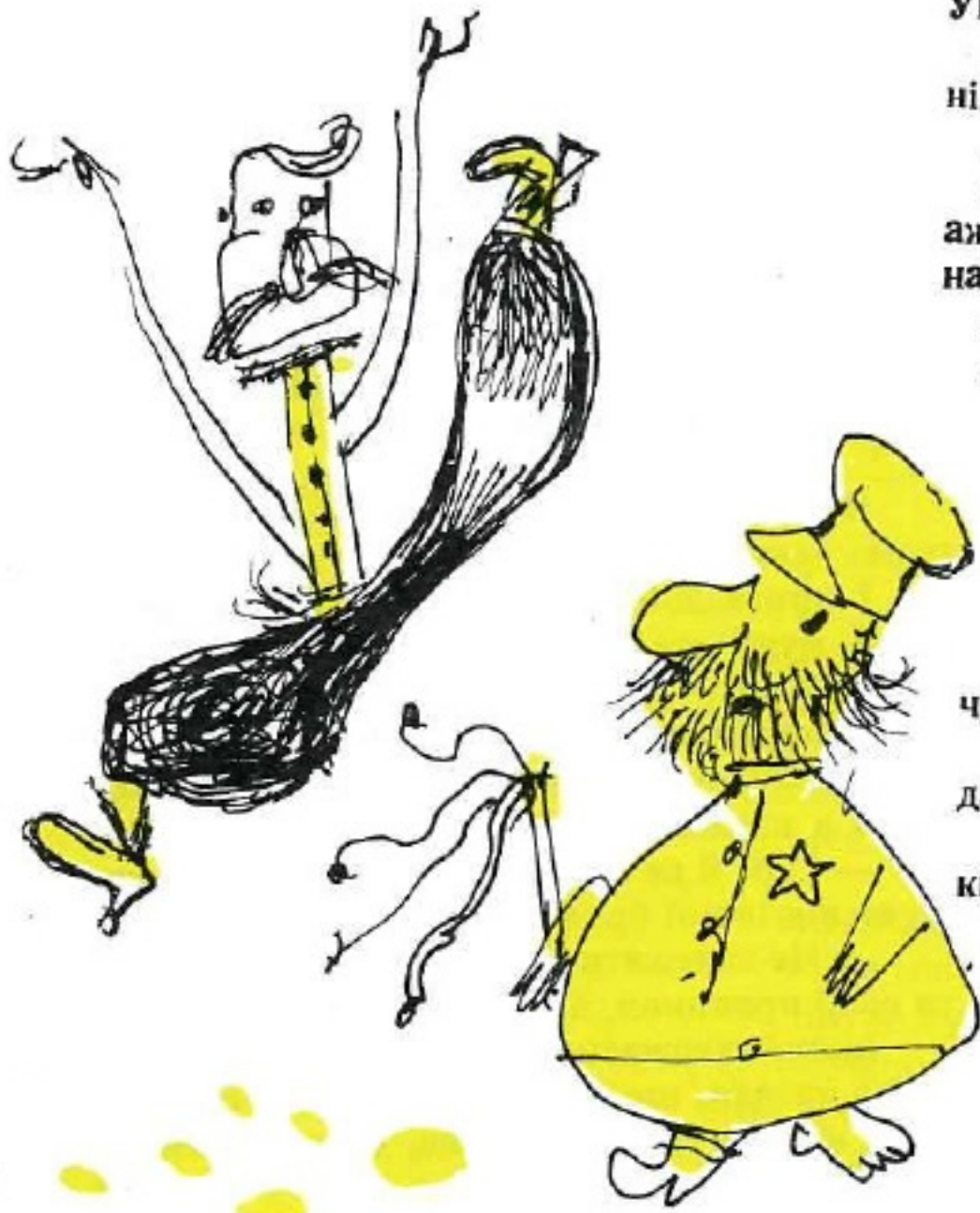
— А що ж буде за 20 років у Радянському Союзі?

Коли він надто довго приглядався до карточки, що вискочила з машини, почулися із залі нетерплячі голоси:

— Ну, що там таке написано? Читайте ж мерщій!

— На жаль, панове я не вмю читати по-китайськи.

— ГОПАК ДОЗВОЛЯЄТЬСЯ! Тільки не скайте за-високо!

ЗА ЩО АМЕРИКАНКИ ПОДАЮТЬ ЧОЛОВІКІВ У СУД?

Перед кількома літами принесли часописи такі дві новинки:

У Гопкіневіл жалілася Емеріка Лі на свого чоловіка перед суддею тому, що її чоловік щез був на п'ять місяців, а появившись знову одного дня рано, спитав: „Чи мое снідання готове?“

У Алабамі суд признав розвід, коли жінка заявила судді, що бачила свого мужа як він обтирав посуд у кухні іншої жінки.

КЛ

А ДВА ЦЕНТИ РОЗУМУ

- Кожний хоче жити довго, але ніхто не хоче бути старим.
- Неопірений не розуміє обскубаного.
- Пам'ять не є добрим історичним джерелом.
- Забагато управляємо філософії, а замало спорту.
- Не мистецтво повинно наслідувати життя, але життя — мистецтво.
- Ще одна триумфальна брама і будемо на цвинтарі.
- Пес оміється хвостом.

— Це що?
— Мій домашній компютер.

ІДЕМО!

УКРАЇНСЬКА ВІНАХІДЛИВІСТЬ

„Мені приходить на думку, що ми, українці, геніальний нарід.“

„А чому саме тобі таке прийшло на голову?“

„Бо дивись про трансплянтацію серця зачали аж тепер недавно вчені думати, а у нас про те вже навіть є у пісні від давна.“

„Що таке?“

„А таке! — Пригадай собі нашу стару пісню:

Марусино серце пожалій мене,
Візьми мое серце, дай мені своє.“

КЛ

СЬОГОДНІШНІЙ СВІТ ЗАБАГАТО ЗАЙМАЄТЬСЯ ЖІНКАМИ...

Родиться мужчина, а всі питаються: „А як почувується мати?“

Жениться мужчина, то питаються: „А як виглядає молода?“

Помре мужчина, то знову питаються: „А скільки лишив удові?“

АНТИСЕМІТИ

Оглядаю новості, що діється в світі і не можу зрозуміти хто є антисеміти.

На окупованих землях Палестини показують арабів, чуть не кожної днини. Типові семіти чорноволосі, лица типові для семітської раси.

Проти них ізраїльські вояки, головно білошкірі, не дуже носаті, деякі бльондини, або круглолиці, садять арабів до авт, везуть до в'язниці, стріляють, палять доми арабські. Зовсім так, як герренфольк в ті часи нещасні.

В якій енциклопедії належить шукати хто є антисеміт, щоби добре знати?

ОХ

У ЛЬВОВІ

— Зачуваю, що в нашому адміністраційному бюрі покращало.

— Не беруть уже хабарів?

— Беруть, але не полагоджують...

ФАКТ

— Чи ви завважили, що в нас є „Доми для старців“, але ніхто не скаже, що є „Доми для старушок“.

— Сmachна бо тая „демократія“!..

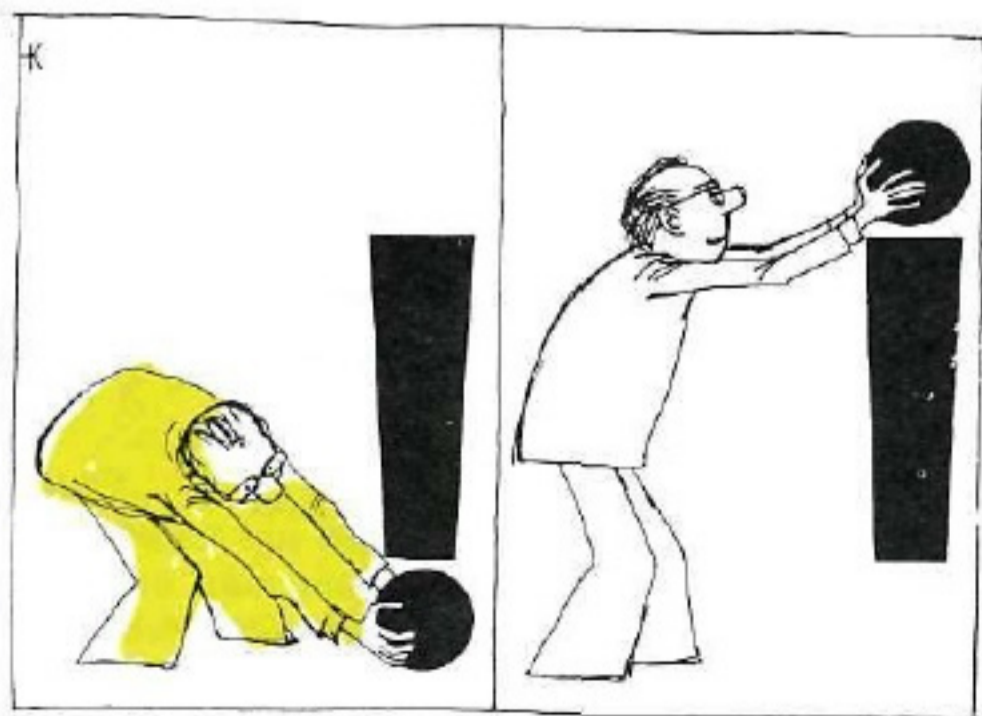

МАТРІЯРХАТ

Так Господня рука і створила:
Голова — основна частина тіла,
Та важнішу ролю шия має,
Бо голову вона повертає.

Так і вдома: хоч голова тато,
Та головство те не варт багато,
Бо тут мама над ним владу має —
Куди хоче — туди й повертає.

Панько Незабудько

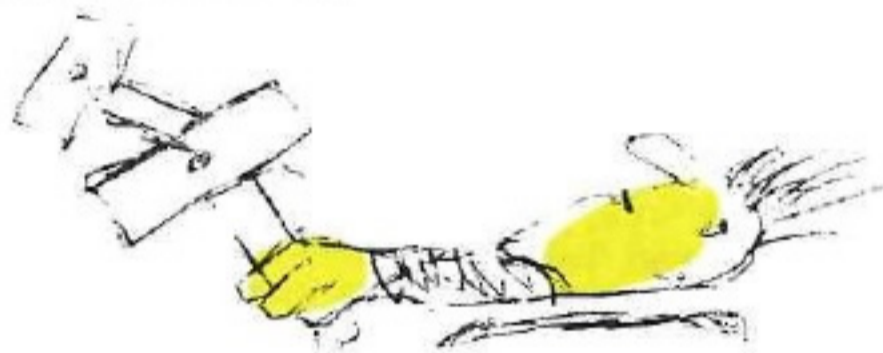

ПЕРЦЯ.

НА-НІБИ

В кожній, шануючій себе і людей, редакції, повинна стояти така машина, що міряє дурноту.

Могли гумористи попереднього століття видувати електричний макогін, то чому не годеи був Микола Понеділок ще трохи попертися і зрихтувати таку машинку, яка робила би оту тяжку редакційну роботу. В першій мірі таку, що пізнавала би, що то за особа посилає кореспонденцію, і що — до холери — друкувати, а що — до дідька — кинути до коша.

Наставив би собі редактор відповідну скриньку, чи шафку, наставив відповідні цифри з одного боку, а з другого дописувача, і надісланий кількаметровий скрипт, покрутив корбу і чекає: і загавкає і зареве, або скринька в середині застогне, то знак, що дописувач є впорядку і має матуру, або закалатає, засвище, зашумить, а на кінець закалатає як правдиве калатало у Великдень під Юром. Але тут треба вам знати, що калатала можна уживати у всіх католицьких церквах, без жадних обмежень. Але як загавкає щось в середині, то знак, що у нас вдома ніщо не змінилося.

Одну хвилю мала би цеся Сниликова скринька. А то, як редактор вдарить кулаком о покришку, і скаже, „най вас всіх трафить...“ то апарат потрактує це число символічно... і нікого не пошкодить. Бо тепер все у світі йде на символіку.

Все тепер у символічній стадії...

Навіть Україна

... Ніби — є,
ніби нема...

ЛЮДИ повірять вам всяку дурницю, як скажете їм не тихцем, пошепком.
решту запустять на одних.

МОЛОДИЙ їжак вночі налякався собаки, і замість наїжитися — скочив у куш. Куш був терновий, і їжак крикнув: Авць!... о, то ви тут, мамо?!

ДОРОГИЙ ЛИСЕ:

На шостій сторінці я перечитав,
І Вам співчуваю.
Тридцятку на передплату і трохи на курку
Вам пересилаю.

А ще на додаток для Вас, журналіста,
Написав я кілька думок про матеріяліста.
Василь Самсон

МІРИЛО

У світі кожний нарід має
своє мірило.

Єк прийде до екоїс справи,
го возмут, приміреют і
вже тоди відповідно си за-
стосують.

Ми тиж рахуємо си йкийс
нарід, йно маємо тот ганч,
жи не знаєм у нічим відпо-
відної міри, ані за грейцар.

Видко, ек смо їхали за
море, то хтос, не знав хто,
віз того мірило зі собов і
дес воно ему або віпало
з воза, або забув у вагоні.

Єк був тепер тот Сквуз у
Торонді, то тра було взети
до гальону цалий провід,
аби добре у себе пошукали,
хтр остатний мав у себе то-
то наше національне мірило
і де воно, до холери, си по-
діло.

Може котрийс дояч має
до нині в хаті і сам о тім
не знає. Може его унуки
привезали шнурок і бавлют
си мірилом ек карабіном,
або може невістка взяла мі-
рети сукенку і залишила у
своім клозеті. Жінкам бо
без такого мірила не мож
тепер обійти си, бо ем дуж
моду змінеют і тра по-
степенно мірети і або вти-
нати, або надточувати фаль-
банков, так аби всьо було
наверха, але нич не було
видко.

Тра конче щос робити,
бо без відповідного мірила
далеко поза горб не поїде-
мо.

І чеси тепер такі йдут, жи
без якогос національного
мірила не обійде си...

Жинь Зозуля

„ЖУРБА МАТЕРІЯЛІСТА“

Гроші мої гроші,
В банках за ґратами,
Хто ж вас порахує,
Як мене не стане, гей, гей,
Як мене не стане, гей!

Десять гавзів маю,
І усі рентую,
Тому раз на місяць
Доляри рахую, гей, гей,
Доляри рахую, гей!

Я так полюбив вас,
Що не можу спати.
Як на щось збирають,
То не хочу дати, гей, гей,
То не хочу дати, гей!

Вже сонце заходить,
Скоро темно буде.
Хто ж вас буде рахувати,
Як мене не буде, гей, гей,
Як мене не буде, гей!

Са-Ва.

ЗАКИДИ

— Така молода пара і
вже свариться.

— А так, він закидає їй,
що вона їсть, а вона йому,
що п'є.

ПОДРУЖНІ РОЗКОШІ

— Ти міг би мене вбити?
— питає сумно жінка.

— Часом, як я дуже злий
на тебе.

— А чому не пробуєш
того?

— Бо уявляю собі, що я
тебе вже вбив і вже тебе
нема, і тоді дістаю такий
гумор, що перестаю бути
злий.

НА ВЕЧОРНИЦЯХ

— Чи можу просити вас
до танцю?

— Але ж ви, пане, зовсім
п'яний!

— А ви думаєте, що якби
я був тверезий, то хотів би
з вами танцювати?

— Скажіть, будь ласка, хто такий Габемус
Папай, намальований в 11-му числі „Лиса Мики-
ти“?

— А чому не подзвоните в цій справі до па-
на Козака?

— Бо телефон до Детройту дорожче коштує,
ніж до Джерзі Ситі.

— На жаль, не можемо дати Вам відповіді,
бо в нас тепер система ротаційна: один редактор
вже відійшов, а другий ще не вийшов на зміну.

На щастя, на здоров'я, на той Новий Рік!

За Т. Шевченком: „В своїй хаті — своя прав-
да, своя кредитівка!“

В почесній президії добре сидіти, але зле
спати, бо всі дивляться...

Всі чоловіки такі самі, тільки жінки в них
бувають різні...

ЛИСОВІ КУРКА

- \$70 Володимир Довганюк,
 50 Н. Мандрусак,
 42 Я. Т. Іванець, Д-р Ю. М. Гной, Е. Стефурак,
 34 о. В. Андрушків, Р. Мицик,
 30 Р. Доггорн, С. Костик, Д-р Я. Струмінський,
 25 А. Бідна, В. Квас, І. Тесля,
 20 Я. Генташ, М. і Т. Доберчак,
 17 М. Я. Зайшлий, Я. Корчмарик, А. І. Несвячена, Д-р Я. Панчук, О. Підгірний, Б. Сосницький, Д-р А. Стрільбицький,
 16 о. Т. Прийма, С. Романець, Р. Саведчук, В. Самсон, Е. Ярмолук,
 14 З. Квасницький, А. І. Луцький, Я. і Т. Туряньський, М. Чорний, Я. Яворська,
 12 Б. Бородайко, Х. Блаженко, М. Війтик, Д-р С. Войтович, О. Вахута, І. Вакарік, Р. Грабець, Н. і П. Гавришкевич, Л. Грегор, М. Депутат, Л. Дончук, М. Завицький, М. Змуркевич, Е. Каратницький, С. Крижанівський, А. Кедринський, Е. Керницька, М. Косовська, А. Л. Костів, І. Керій, Н. Кліш, І. Лісікевич, М. Легенька, Д-р І. Мулик, Я. Парахоняк, О. Т. Ратич, М. Снігурович, Б. Сторожук, Л. А. Трач, І. і Ю. Тесля, А. Хом'як, М. Харина, о. А. Шагала, І. В. Ціханський, В. Чайковський,
 11 Д-р Ю. Шпилька,
 10 А. Гичко, З. Жилавий, Р. і М. Король, Д-р Р. Мороз, Я. Швець,

- 9 Г. Омельченко, І. Падик, Л. А. Подоляк, С. Чайковська,
 8 Т. Баран, Х. Карпевич, М. Копаниця, Я. О. Мазурок, Е. Пастернак, М. Стрільська, С. Сисак, Р. Хевпа, Т. О. Швед,
 7 Б. Артимишин, Р. Боб'як, Р. Вомпель, Т. Войновський, В. Витвицький, М. Гарасовська, Б. Т. Гнатюк, Р. Гриців, Н. Гордієнко, С. Гадач, О. Даченко, В. Дучинський, Я. Цюк, Д-р Т. Дзюбановський, Л. Долинська, Д. Дябога, З. Коваль, І. С. Коропецький, С. Кічоровський, Я. Кравчук, Р. Кравців, В. і Г. Король, Т. Кривулич, І. Р. Лесик, О. Ленець, Д. Нагніт, П. Матвійців, М. Е. Патерин, В. Папіж, П. Полович, А. Помірко, С. Олинець, Б. Рибчук, А. Ромах, Е. Стецьків, М. Е. Татарин, С. М. Тим'як, Б. Ухач, Ю. Яремкевич,
 6 Д-р С. Ворох, О. Загайкевич, Х. Т. Баранська, Ю. Галан, Ватра Ресорт, М. Захарків, Л. Кий, В. Стойко, В. Петришин, П. і Д. Шкафаровський,
 5 М. Дорожинська, М. Жилава, В. і Л. Колодчин, М. Корінець, Р. Тімчук, Д. Химич, Я. Хичій,
 4 В. Бойко, О. Бобиляк, Б. Боярський, І. Вітковицький, П. Гайда, І. К. Гапій, Ю. Ганас, І. Городиський, Т. Грищик, М. Герець, М. Гошоватюк, Р. Данилюк, Т. Заколяк, О. М. Карп'як, Г. М. Кузьмінська, А. Книш, Я. Крив'як, М. Каванка, М. С. Легета, В. Левицька, О. К. Мороз, К. Мосічук, Р. Миколаєвич, Г. Максим'юк, О. В. Михайлюк, А. Найдан, Д. Орхівська, С. Ротко, С. Рожок, М. Рудзік, М. Ромах, Д. Слонська, І. Р. Сохан,

Зібрані з нагоди уродин п. Марі Даниш — приятелі, бажають їй всяких благ, співають „Многая Літа“.
 З цієї нагоди складають на Прес-Фонд „Лиса Микита“ 120 доларів.
 ЛИС дякує!

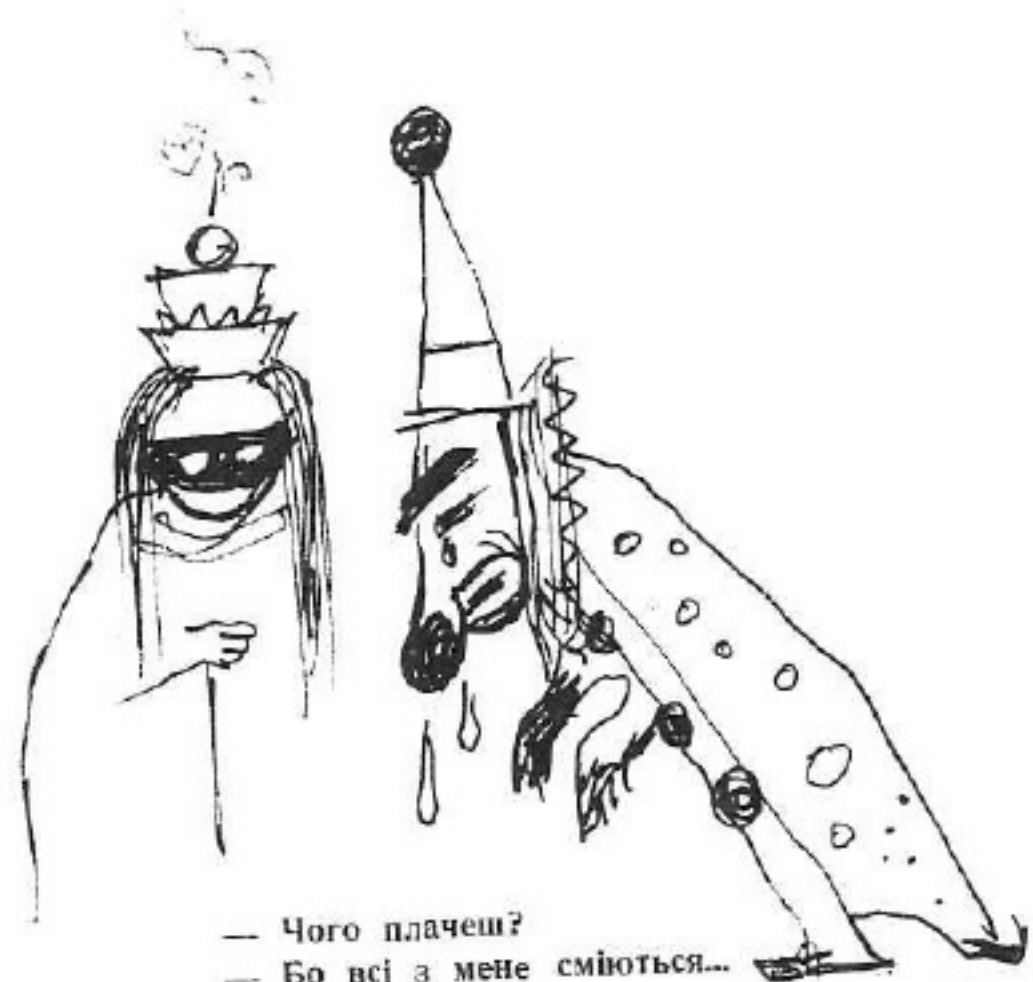

НАЧАЛЬНИЙ РЕДАКТОР

Я. І. Татомир, М. Трешневський, Д-р В. Федорців, В. Чижик,
 3 І. Юрчишин,
 2 С. Бабій, Я. Бараник, Л. Білик, О. Бігун, Б. Білинська, Г. Бородач, Р. Борковський, О. Бевчек, Д-р М. Боровик, В. І. Винницький, В. Величко, І. Л. Галуґа, Р. Ганас, К. Гнилка, А. Чичко, В. і О. Гриньків, М. Гуцал, Д-р Е. Грималяк, К. Гайдамаха, О. Демчук, Е. Дуда, М. Дам'янчук, І. Дувало, Б. Кудрик, М. Ільницький, М. Івашко, В. Г. Климків, А. Кобаса, Р. Кпохмалюк, Т. Корінь,

К. Кифор, Д-р В. Комарницька, П. Кусик, П. Лукомський, А. Лихолат, М. Лінинський, О. Лесюк, В. Майкович, О. Музичишин, І. і С. Марущак, М. Мочула, О. Морозевич, В. Міляр, В. Малиновський, Л. Микита, Б. В. Наконечний, Е. Оброца, Е. Рубчак, А. Ріпецький, Д-р С. Самбірський, М. Скамай, І. Степанець, М. Січкович, Д-р М. Степаненко, о. Д. Свириденко, Р. Терлецький, Я. Тесарович, І. Федчишин, О. Федорович, Б. Шарко, С. Шулякович, М. Шліхутка, С. Шологон, Б. Хоманчук, П. Хім'як, М. Ціко, А. Чепига, Н. Якимишин.

КАРНАВАЛОВЕ

— Чого плачеш?
 — Бо всі з мене сміються...

"THE FOX"
P.O. BOX 10148
Detroit, Michigan 48210
Editor Edward Kozak

ЯК СЯ МАЄТЕ?

- Як ся маєте, куме?
- Краще...
- Що ви кажете?
- Краще не казати!

ПРОСТО З МОСТА

З оголошень:

"Панна, гарна, інтелігентна, бідна, шукає собі в матримоніальній цілі пана, що мав би протилежні прикмети".

ЗЕРНА ПОЛОВИ

Кінь має чотири ноги і часом спотикається, а що вже говорити про осла!..

КАЛЬКУЛЯЦІЯ

— Наш приятель посилає своїх близнюків до школи, а платить тільки за одного.

— Як це він робить?

— Вранці посилає одного, а по обіді другого. А вони такі подібні, що ніхто їх не може відрізнити.

І ДІТИНА ДИВУЄТЬСЯ

— Татку, скажи, як ти оженився з моєю матусею?

— Бачиш, жінко, навіть дитина дивується!

ТІЛЬКИ ФАКТИ

— Пане, ви обвинувачені, що поламали ровер, який позичили у Шварца.

— Пане сендзьо! Перш усього стверджую, що я жодного ровера не позичав. Друге: коли я позичив, ровер уже був поломаний, а третє, коли я віддав Шарцові ровер назад, то він був цілий... І ті три факти можу ствердити присягою.

СЯТО-ГОРСЬКІ ВЛАДИКИ
ПОГРОЖУЮТЬ МИРЯНАМ
СОБАКАМИ